

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Elegia XVI. Magdalena miratur ignotam Amoris flammam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70461)

Sospes ab aduerso sed Spes sonat obuia saxo,
 Et lato auspicio triste retexit opus:
 O nimium felix, sua si bona Magdala norit!
 Quo modo visa mori est vulnere, vita redit.

ELEGIA XVI.

MAGDALENA *miratur ignotam
 Amoris flammam.*

MAGDALEVM pectus dominâ face flam-
 mat IESVS,
 Et rapido radio nubila densa secat.
 Magdalis iccta flagrat, ignotæ nescia flammæ:
 Pascit inexpertas in noua vota faces.
 Itque, reditque, vagisque deerrat & ardet arenis,
 Nescia stare loco, nescia stare gradu.
 Cernua nunc terrâ, nunc ardua spectat Olympû,
 Et volitante oculo Solis oberrat iter.
 Quærit, vbi gemini volitat per inania mundi,
 An tenet affectus terra vel æthra suos?
 Vritur, & nescit, se qui sic vrit, IESVM;
 Et gemit illacrymans, quaque vagatur, ait:
 Nescio quid sit Amor, furit, vritur, æstuat, vrit:
 Sistit, agit, reuocat; nescio quid sit Amor.
 Ambigo nû sit Amor volucris, fax, fidus, an ignis,
 An fuga par ventis: errat, & error abest.
 Sic tamen ignaram pulchros rapit ardor in ausus:
 Quâ rapit ille, sequar; rapta, bis apta rapi.
 Vsq; adeò propriû nihil est, vbi sceptrâ gubernat
 Rex Amor: ille meas occupat vnus opes;
 Et mea corda regit, diu non sua regna: sequemur,
 Quâ vocat affectus ad sua frena meos.

Tam scio quid sit Amor; nolensque, volensque,
trahentem

Quem sequor, & fugio: est blanda tyrannis
Amor.

ELEGIA XVII.

*Pœnitentia MAGDALENAM hor-
tatur DEVM adire.*

MAGDALA surge, tuo simul obuia tende
parenti.

Per sua nosco Deum lumina: Christus adest.
Fulmina num palles? toruo blandeque seверо
Igne micant oculi; spemque metumque secca.
Cæca quidē surdis scelus opprobrat ira querelis;
Sic tamen vt dextrum spondeat omen Amor.
Id sensit Paphio quondam malè saucius arcu
Iesseides mœchus, Iesseidaque nepos:
Idque Semiramij sensit Rex carceris heres;
Sensit & id læso Numine quisquis amat.
Cernis, vti placidis radiis argutat I E S V S,
Transpiratque suas in tua corda faces.
Grata Deo, puris ardebis victima flammis,
Quæ vixti anguiferis fœda Medusa comis:
Si modò de tristi sale des libamen Amoris,
Deque tuis lacrymis ceu mola salsa fluat.
Promptius an quidquã fletu, liquidave scatebrat
Et tamen immensum parturit illa decus.
Scilicet inuitat pietas lacrymosa Tonantem:
Quaque it fletus, Amor mox iubet ire Deum,

ELE.